

דף ס.

עין משפט א

הרמב"ם הל' בכורות פ"ה הי"א

היו לו תשעה עשר טלאים = בתוך הדיר ויצאו תשעה
בפתח זה ותשעה בפתח שני נוטל האחרון לשם מעשר
וכלן פטורין. שאותן התשעה נמנו מנין הראוי:

עין משפט ב

הרמב"ם הל' בכורות פ"ה ה"ה

התחיל למנות ויצאו = תחלה שנים שהן ראשון ושני הרי
זה מונה הכל זוג זוג ומקדש זוג עשירי. וכן אם מנאן
שלשה שלשה בכל פעם ופעם או חמשה חמשה מקדש
הפת העשירית:

עין משפט ג

הרמב"ם הל' בכורות פ"ה ה"ג

זה שאמרנו שאם קרא ל אחד עשר עשירי נתקדש
כשקרא לעשירי תשיעי אבל אם קרא לעשירי עשירי
וקרא אחריו ל אחד עשר עשירי לא נתקדש אחד עשר
שהרי העשירי הודאי לא עקר שם עשירי מעליו. ואפלו

ב. כסף משנה: מי שהיו לו תשעה עשר טלאים וכו' עד שאותן התשעה נמנו מניין הראוי.
גם זה בדף הנזכר (ובדף ס):

ג. כסף משנה: התחיל למנות ויצאו וכו'. משנה שם. ומ"ש וכן אם מנאן ג' ג' בכל פעם
ופעם וכו'. שם פלוגתא דאמוראי ופסק כר"י דאמר מונאן זוגות זוגות קינטרין קינטרין
י' למניינן הוא קדוש וכדפריש רב מרי למניין שלו הוא קדוש ומשמע דרבא סבר כוותיה
מדמתרין ברייתא אליביה:

ד. כסף משנה: זה שאמרנו שאם קרא וכו'. משנה שם (דף ס). ומה שכתב ואפילו יצא
העשירי ולא קראהו לא עשירי ולא אחד עשר וכו'. ברייתא שם (בדף נ"ט):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

יֵצֵא הָעֶשְׂרִי וְלֹא קָרָאָהּ לֹא עֶשְׂרִי וְלֹא אֶחָד עֶשֶׂר אֲלֵא
שֶׁתֵּק וְאַחַר כֵּן יֵצֵא אֶחָד עֶשֶׂר וְקָרָאָהּ עֶשְׂרִי לֹא נִתְקַדֵּשׁ
שֶׁהָעֶשְׂרִי מֵעֲצָמוֹ נִתְקַדֵּשׁ. וְאִם עַל פִּי שְׂלֵא קָרָאָהּ
עֶשְׂרִי הוֹאִיל וְלֹא עָקַר שֵׁם עֶשְׂרִי מֵעָלָיו אֵין אֶחָד עֶשֶׂר
מִקֻּדֵּשׁ:

עין משפט ד.ה. הרמב"ם הל' בכורות פ"ח ה"ה

עיינ לעיל עין משפט ב

עין משפט ו הרמב"ם הל' בכורות פ"ח ה"ז

מִנָּאן לְמַפְרַע ה' כְּגוֹן שֶׁיֵּצֵא רֵאשׁוֹן וְאָמַר עֶשְׂרִי וְיֵצֵא שְׁנִי
וְאָמַר תְּשִׁיעֵי עַד שֶׁיֵּצֵא הָעֶשְׂרִי וּמָנָה אַחַת הָרִי זֶה קֻדֵּשׁ
שֶׁהָעֶשְׂרִי מֵאָלָיו נִתְקַדֵּשׁ:

דף ס:

עין משפט א הרמב"ם הל' בכורות פ"ח ה"א

הַמְכַנִּים צֹאן לְדִיר וְהִתְחִילוּ לְצִאת אַחַת אַחַת וְהוּא
מוֹנֶה כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרָנוֹ וְטָעָה בַּמִּנְיָן וְקָרָא לְשִׁמְיָי אוֹ
לְשִׁלְמָטָה מִמֶּנּוּ עֶשְׂרִי אוֹ שֶׁקָּרָא לְשִׁנַּיִם עֶשֶׂר אוֹ
שֶׁלְמַעֲלָה מִמֶּנּוּ עֶשְׂרִי לֹא נִתְקַדֵּשׁוּ. אָבֵל אִם קָרָא

ה. כסף משנה: מנאן למפרע וכו'. שם (בדף ס):

ו. כסף משנה: המכניס צאן לדיר וכו'. ברייתא בסוף בכורות (דף ס:): ומשנה בגזיר פרק
בית שמאי (דף ל"א). ומה שכתב אבל אם קרא לתשיעי או לאחד עשר עשירי וכו' עד
מפני שהוא עצמו כתמורה. משנה בפירקא בתרא דבכורות:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

לְתַשִּׁיעֵי אוּ לְאַחַד עֶשֶׂר עֲשִׂירֵי נִתְקַדְּשׁוּ. וְדָבָר זֶה הֵלְכָה
מִפִּי הַקְּבָלָה נִשְׁמַע נְשִׂמַע שֶׁהַטָּעוֹת מִתְקַדְּשׁוֹת לְמַעַשְׂר
שְׁלַמְעֵלָה מִמֶּנּוּ וְשְׁלַמְטָה מִמֶּנּוּ אָבֵל לֹא שְׁלַפְנִיָּהֶם
וְשְׁלֹאֲחֵרִיָּהֶם. אֲפֹלוּ קָרָא לְתַשִּׁיעֵי עֲשִׂירֵי וְלַעֲשִׂירֵי תַשִּׁיעֵי
וְלְאַחַד עֶשֶׂר עֲשִׂירֵי בֵּין בְּטָעוֹת בֵּין בְּכוֹנָה שְׁלֹשְׁתָּן
מְקַדְּשִׁים :

עין משפט ב הרמב"ם הל' בכורות פ"ח ה"ד

יֵצְאוּ תַשִּׁיעֵי וְעֲשִׂירֵי כְּאַחַד בֵּין שְׁקָרָא שְׁנִיָּהֶם עֲשִׂירֵי.^ז
בֵּין שְׁקָרָאִים תַשִּׁיעֵי. שְׁנִיָּהֶם מְקַדְּשִׁין וַיֵּאָכְלוּ בְּמוֹמָן וַאֲיִנָן
קָרְבִין. וְכֵן אִם יֵצֵא עֲשִׂירֵי וְאַחַד עֶשֶׂר כְּאַחַד. אִם קָרָאן
עֲשִׂירֵי הָרִי עֲשִׂירֵי וְאַחַד עֶשֶׂר מְעַרְבִים זֶה בְּזָה וְהֵם כְּמוֹ
מַעַשְׂר שְׁנַתְּעָרֵב בְּשִׁלְמִים שְׁיֵאָכְלוּ בְּמוֹמָן כְּמוֹ שְׁבֵאֲרָנוּ
בְּהִלְכוֹת פְּסוּלֵי הַמְּקַדְּשִׁין. וְאִם קָרָאן אֶחָד עֶשֶׂר הָרִי
הַעֲשִׂירֵי וְהַחֲלִין מְעַרְבִין זֶה בְּזָה וַיֵּאָכְלוּ בְּמוֹמָן :

עין משפט ג הרמב"ם הל' בכורות פ"ח ה"ב

הִיא מוֹנָה וְהוֹצִיא הַטְּלָה רֵאשׁוֹ^ח וְרָבוּ מִן הַדִּיר וְחִזַּר הָרִי
הוּא כְּמִנּוּי לְכֹל דָּבָר :

ז. כסף משנה: "יצאו ט' וי' כאחד וכו' וכן אם יצאו עשירי וי"א כאחד וכו'. מימרא דרבא
(בדף ס')

ח. כסף משנה: היה מונה והוציא הטלה ראשו וכו'. הכי משמע שם (בדף ס'):

עין משפט ד

הרמב"ם הל' פפולי המוקדשין פ"ו הי"ב

בְּכוֹר שְׁנַתְעָרַב בְּפֶסַח שְׁנֵיהֶם יָרְעוּ ט עַד שְׁיִפֵּל בָּהֶם מוֹם
וַיֵּאָכְלוּ כְּבִכּוֹר. וְלָמָּה לֹא יִקְרְבוּ. לְפִי שֶׁהַפֶּסַח נֶאֱכָל לְכָל
אָדָם עַד חֲצוֹת וְהַבְּכוֹר לְשְׁנֵי יָמִים וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא
לְפָנֵהֶנּוּ. וְאֵין מְבִיאִין קֹדְשִׁים לְבֵית הַפֶּסוּל וְאֵין מְמַעֲטִין
בְּאֲכִילָתָן:

ט. כסף משנה: בכור שנתערב בפסח שניהם ירעו וכו'. בפרק מי שהיה טמא (פסחים דף צ"ח) תנן הפסח שנתערב בבכורות רבי שמעון אומר אם חבורת כהנים יאכלו ובגמרא והא קא מייתי קדשים לבית הפיסול וכו' ורבנן היכי עבדינן אמר רבא ממתין לו עד שיוממו ויביא בהמה שמינה ולימא כל היכא דאיתיה לפסח תחול עליה דהאי ואכיל להו בתורת בכור בעל מום. ופירש רש"י ורבנן דאמרי אין מביאין (קדשים לבית הפיסול) היכי עבדי לפסח שנתערבה בבכורות בשלמא גבי אשם שנתערב בשלמים או פסח שנתערב בעולה ואשם איכא למימר ירעו וימכרו ויביא בדמיהם אותם קרבנות וכו' אבל בכור נאמר בו לא תפדה ואין לו פדיון ואינו תופס את דמיו ואינו יוצא מקדושתו לחול על המעות אלא נאכל לכהן במומו ופסח בר פדיון הוא ואינו נאכל בלא פדיון. ממתין עד שיוממו ויביא בהמה שמינה כיפה שבהם ונימא כל היכא דאיתיה לפסח תיחול קדושתה אהנך מעות ומייתי בהנך מעות שלמים כדין מותר הפסח עכ"ל: כתב הראב"ד בכור שנתערב ויאכלו כבכור א"א והבכור בעל מום וכו'. ואני תמה על מה שהשיג על רבינו בכור בעל מום אי זו אכילה חמורה יש בו שאין תלונתו על רבינו דרבינו לישנא דגמ' נקט דקאמר דאכיל להו בתורת בכור בעל מום כ"ש שלפי האמת אין כאן תלונה כלל שהרי פירש רש"י ואכיל להו לכל התערובות בתורת בכור בעל מום ואי זו היא תורתו אינו נשחט באיטליז ואינו נמכר באיטליז ואינו נשקל בליטרא ואם היה מכיר בפסח שנפדה היה שוחטו ומוכרו באיטליז אם ירצה עכ"ל. ומ"ש מה תיקן לבעל הפסח והיה צריך לפרש תיקונו. י"ל שרבינו סמך על מ"ש בפרק רביעי מקרבן פסח:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהוד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com